

1863-02-13

AFSENDER

Titus Schouw

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet forløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2-3

Foto 3 viser side 8 og 5

Foto 4 viser side 6-7

Foto 5 viser side 12 og 9

Foto 6 viser side 10-11

Foto 7 viser side 16 og 13

Foto 8 viser side 14-15

Foto 9 viser side 20 og 17

Foto 10 viser side 18-19

Afsendersted:

Columbo, Ceylon

Omtalte personer:

Titus Schouw

Georgia Skovgaard

P.C. Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 5 nr. 58

DOKUMENTINDHOLD

Titus Schouw fortæller om sit ophold på Ceylon (Sri Lanka), hvor han går på elefantjagt og kommer tæt på dyrelivet - han fortæller om aber, slanger og krokodiller.

TRANSSKRIFTION

Mappe 5

Brev nr. 58

Colombo d. 13de Fbr. 1863

Kjære G! Dit Brev fra den 23de Dcbr. fik jeg forleden Dag. Det var en stor Glæde at høre fra Dig efter ikke at have havt Brev i et halvt Aar; og at see at Alt staaer vel til hjemme. Jeg gratulere til den ny Jordeiendom, det var naturligvis det Fornuftigste I kunde gjøre at købe; skjønt man jo i Reglen er tilbøilig til at finde det fornuftigst, som man har meest Lyst til.

●2●

Men da Din Mand ogsaa fandt det rigtigt, haaber jeg det maa være et godt Tegn i finantiel Henseende; og Udsigten vil nu, antager jeg, forekomme Eder dobbelt saa smuk siden I have betalt for den. Min Hilsen til Drengene, jeg er bange de ikke vil synes om, at jeg ingen Guldklumper kan sende dem, da vi ikke gaa til Australien; men til China. Om nogle faa

●3●

Dage antager jeg vi forlade Ceylon. Jeg vil derfor forsøge at give Dig en Ide om vort Ophold her. Her er meget god Jagt paa Øen, navnlig Elephanter, hvilket naturligvis var det som lokkede os meest. Efter at have sendt vor Proviant og Bagage i forveien paa en lille tohjulet Vogn med to smaa Oxe foran, toge [vi] en smuk Morgen fra Pointe de Galle i en Postvogn, som toge os omtrent Halvveien ud

●4●

til Jagtstedet; den øvrige Deel af Veien gjorde vi til hest. Vor Tour gik langs med Sydysten østerpaa. I Begyndelsen seer man intet uden Kokospalmer, de staa tæt sammen og gjøre Jorden og Luften fugtig og ubehagelig. Under dem ligge de Indfødtes Hytter klinede op af Leer og tækkede med Blade af Cokosplamen, enten tæt sammen i smaa Landsbyer eller enkelte, Tidt løber Veien tæt ud til

●5●

Stranden, man føler den kølige Søbrise, den stærke Brænding, som aldrig ophøre sende Bølgerne næsten op til Veien, Fiskerbaadene ligger trukne op paa Land eller vugge let paa Bølgerne, og ude i Stranden bryder Havet

sig med Larm og Brusen paa en lille, venlig, Palmebegroet Klippeø. Et andet Sted passere man en Flod, som slynger sig mellem lave skovbevoxede Breder; og ud over Palmetoppene faar man et Glimt at see af de fjerne Bjerge.

●6●

Som man kommer længer østerpaa forsvinde Cocospalmerne efterhaanden og nu sees hist og her enkelte store Træer, Levninger fra Fortiden, omgivne af et tæt Krat af Buske og lave Træer bevoxede med Slyngplanter; og mellem disse Kratskove aabne sig, lave fugtige Enge og grønne Riismarker. I det store Træ tæt ved Veien sidder en Abefamilie, den bliver forstyrret ved vor Ankomst og flygter med lange Spring fra Green til Green; kun den yngste lille Abe af Familien kan ikke modstaa sin

●7●

Nysgjerrighed og standser et Øieblik for at see os passere; og saa gaaer det afsted efter de andre. Fugle er her en Uendelighed af store og smaa, grønne Papagøier, mange Arter af Duer, smaa Fugle med deilige blaa eller røde Farver og en rigdom af Vadfugle paa Engene, Heire, storkeagtige Fugle, som i Formen ligner en Rørdrum; naar en Flok af dem sidde i et Træ see de ganske ud som store hvide Blomster, i det Mindste i Afstand. Ude i Sumpem paa Engen ligge en tamme Bøffel og kjøler sig

●8●

med een af disse hvide Fugle eller en sort lille Krage paa Ryggen. Naar man saa om Aftenen sidder i Døren af Resthuset, bygget for Embedsmændene naar de reise i deres District, seer man Luften [overstreget: af] fuld af Lysende Insecter der flagre omkring Trætoppene i hundredevis eller svæve langs med Jorden mellem Græsset. Og de store Flagermus komme da frem, de ere vel omtrent en Alen i Vingefang. ●9● Efter nogle faa Dages Reise naaede vi vort Jagtterrain; her var en lille Landsby og et Resthuus, de kalde dem Bungalow. Der er Tag og Vægge det er alt, Senge bord og Stole føre man selv med. En halv engelsk Miil herfra gaaer Elefanten roligt og uforstyrret omkring i det tætte Krat, hvad de her kalde Jungle. I den tidlige Morgen, naar de første Solstraaler falde paa de fjerne Bjergtoppe, gaa vi ud for at prøve Jagtlykken for den Dag; vi have to Malaymænd

●10●

med os for at føre os til Elephanterne, to smukke, velskabte Folk og dygtige Jægere. Til venstre for Veien ligger den speilblanke Indsø omgivet af Skovene; lige for ere græsbevoxede Sletter med Buskas og enkelte Træer i Grupper, som stadig bliver tættere paa sine Steder næsten

uigjennemtrængelige. De gamle Træer ere for største Delen fældede, men hist og her rage de dog op over den lave Underskov, som bestaa af allehaande Buske og Træer samt træagtige store Cactuser, alt

●11●

overgroet med slyngplanter; blaa hvide og røde Convolvulus, smukke Orchideer, gule Mimosæer o.s.v. Mosen, som Stien slynger sig forbi, er heelt overgroet af hvide Aakander, og Klematis og vild Vin hænger riigt og fyldigt fra Træerne udover Vandet.

Maaske forstyrrer man her en eller to Crocodiller i deres Morgenro, eller en lille Boaslange snoer sig mellem Vandplanterne i Kanten af Mosen. Junglen bliver lettere og vi følge nu en lille snæver Sti, snart saa tæt at man maa bugge sig dybt under

●12●

de nedhængende Grene, snart føre den os forbi en lille aaben solbeskinnet Plet hvor man er nær ved at træde paa den lille gule og sorte Landskilpade, eller hvor det store Fiirben Leguanen ligger og soler sig. Pludseligt gjør Malayen, [som gaar foran,] et behændigt Spring til Siden og standser og seer ned i Græsset ved Stien; det er en Giftslange omtrent 2 Alen lang, der er meget smuk, gulgraa, fløielsagtig, med store sorte Pletter er Farven. Malayen [?Mustan] er hans Navn, slaaer den ihjel med en Green og

●13●

og viser mig de næsten tommelange Gifttænder. Paa den bladløse tørre Gren af det store Træ sidder Paafuglen og spreder sin prægtige Hale, medens den ryster Duggen af sine glimrende Fjedre. Smaa Vagtler flyve op ved Føderne af os, og over Stien løber Junglehanen, der ganske ligner vor Gaardhane, rødbrun med blaa Halefjedre, rød Kam og store Spore, eller man høre Hønens underlige Klap med Vingerne naar den flyver op i Krattet. Det er rimeligvis fra dem vore tamme Høns

●14●

nedstammer, dog har underligt nok intet Exemplar af dem naaet Europa levende. Inde under den store skyggefulde Gruppe af gamle Træer staa en Flok af plettede Dyr omtrent som vort Daadyr, medens den vilde Orne løber gryntende ud i Mosen for at kjøle sig i Middagsheden; og den vilde Bøffel forskrækket fordi jeg knækkede en Gren farer fnysende op af Vandhullet og trænger sig [mellem] raslende [Grene] ind i Tykningerne. Endelig finder vi frisk Spor af Elephanterne, gigantiske

●15●

Hestepære ligge paa Stien de afbrukne Grene og det nedtraadte Græs er ganske friskt og i den bløde Jord staa nogle enorme Fodspoer, der see ud som de vare stampede med Enden af en Pæl. Nu gjelder det at følge Foden gennem tukt og tyndt og er Vinden god nemlig fra Elephanten til Jægeren vil det snart lykkes at see Flokken dersom Junglen ikke er for tæt, man kan undertiden staa 10 Alen fra Elephanten uden at kunde faa Øie paa den naar man ikke er meget øvet deri. ●16●

Har man først fundet Elephanterne er det let med god Vind at liste sig, næsten saa nær som det skal være, op til dem, og morsomst er det at være denne Kjæmpe saa nær og see den staa roligt at græsse medens de store Ører ere i stadig Bevægelse for at holde Fluerne borte, eller den med Snablen plukker en frisk Gren eller Græstot. Hold den bag Øret eller i Tindingen og dersom Du træffer den rette Plads falder den steendød til Jorden medens de andre af Flokken, trumpete gennem Snablen og flygte ind i Krattet hvor man længe høre dem knække Træer og Grene paa deres Vei.

●17●

Træffer man ikke det rette Sted løber Elephanten gladelig med de andre selv om den har 6 a 8 Kugler i Hovedet og det er høiest sandsynligt at man aldrig meer faaer den at see; maaske den lider lidt af Hovedpine i nogle Dage men det er rimeligvis al den Skade man gjør den. Der har Du en kjedelig Beskrivelse af et morsomt Liv, vi førte omtrent i 3 Uger. Naturligvis seer man ikke Elephanterne hver Dag, men saa

●18●

er der nok af andet Vildt og i værste Fald seer man slet intet Vildt er der andre Ting som altid vil more en Ven af Naturen. Et Sted gjør vi holdt i Nærheden af et Træ, hvor Bierne summe omkring et lille Hul paa Stammen; [?Mustan] hugger behændigt et stort Hul paa den hule Stamme og tager deilig frisk Honning ud til os. Det er net at see hvor lemfældigt og roligt

●19●

han behandler Bierne, han har ikke nødig at læsee den store Bilitteratur som nu oversværmer Europa, for at vide at man kun behøver at omgaaes Bierne med Ro for at undgaa Stik. Disse Malayes Talent til at finde Vildtet er magelløst, de vide altid at vi ere nær ved Elephanten inden de kunne see den, om de lugte eller høre dem veed jeg ikke. De ere Muhamedanere og om Aftenen

●20●

holde de Bøn, hvilket for Uindviede see meer ud som en gymnastisk

Øvelse, de knæle og reise dem, dunke Panden mod Jorden og saa fort i det Uendelige. De ere brave redelige Mænd, nette i deres Manere og fulde af smaa Opmærksomheder mod os. Da vi skiltes fra dem lovede de at vilde sende Knuth den første unge Elephant de fangede, hvilket han dog frabad sig. Vi ere nu paa Reisen til Hovedstaden her i Landet Kandy og gaa derfra til China. Min bedste Hilsen til Skovgaard og alle gode Venner fra din hengivne Broder T. Schouw

til Jagtstedet; den øvrige
Deel af Væsen gjorde vi
til Hest. Vi Tour gik langt
med Lydkysten østover. I Begyn-
delserne var man indtæt med
Nokor palmer, de staa tæt
sammen og gøre Jorden og
Luften fugtig og ubehagelig.
Næder den lyse de Indfødte
Hytter klædede op af Lær og
tækkede med Blade af Cocos
palmer, enten tæt sammen
i smaa Laubtyger eller enkelte.
Tidt loder Væsen tæt ind til

Colombo d. 13de Apr 1863
Ceylon.
14.356 KOVGAARD-MUSEET
MUSEET Mappe 5 Nr. 58

Hare G. Det blev fra den
25de Dibr fik jeg forleden Dag.
Det var en stor Glæde at høre
fra dig efter ikke at have
haft Brev i et halvt Aar, og
at see at alt staaer vel til
hjemme. Jeg gratulerer til
den nye Forreisning, og
det var naturligvis det
fornuftigste I kunde gøre
at kjøre, skjønt man
jo i Reglen er tilbøjelig
til at finde det fornuftigst
som man har mest lyst til.

Men da Sin Mand ogsaa
fandt det rigtigt, haaber jeg
det maa vare et godt Tegn
i finantiel Henseende; og
Adriette vil nu, antager jeg,
forekomme Eder dobbelt
saa inuente siden I have
betalt for dem. Min
Hilsen til allegerne; jeg
er bange, de ikke vil
signe mig, at jeg ingen
Juleklumper kan sende.
Jeg, de vi ikke gaa til
Australien; men til
China. Om nogleaar

Jeg antager jeg vi forlader
Ceylon. Jeg vil derfor forrige
at give dig en Ide om
vores Ophold her. Her er meget
god Jagt paa Grev, navnlig
Elephanter, hvilket natu-
religvis var det som lokkede
os hiest. Efterat have sendt
vor Proviant og Bagage
i provien paa en lille
blijvstet Boga med to inu-
ente prau, toge vi nu
Morgen fra Pointe de Galle
i en Postogge, som toge
os ontrent Helbroicaud

Som man kommer længe efter på Nijgjærighed og staaer et
brændende Geopalmusue efterhaand. Gid blot for os at passere, og
og man ser først og der endte saa gæser det afsted efter de
store Træer, Løvninger på Totten andre. Fugle er her en Vædder
omgiver af et tæt Skat af Bæke, her af store og man, grønne
og lave Træer berøst med Papagöier, mange Arter af Duer,
Nijggplanter, og mellem disse små Fugle med deilige Blaa
Kratshove, adskillige, lave fagte eller røde Færver og en Rindom
lige og grønne Rindomher. af Vade-fugle på Lægen.
I det store Træ tæt ved Viden. Heir, storslagte Fugle og
sidder en Abesamilde, den en ganske hvid Fugle, som i
bliver forstjernet ved vor Ankomst. Formere ligger en Rindomme,
og fligter med lange Spring naar en Flok af dem sidder i
på Green til Green; naar et Træ ser de ganske ind i
den gule Lille Abesamilde af Rindom. Mindste i Afstand. Nede
paa ikke med den i en i Lægen paa Lægen ligger
den samme Bøffel og kjører sig

de nedhængende Gene,
snart fore den ad forbi en
lille aaben solbeskinnet Stet
hvor man er nær ved at
træde paa den lille gade og
sorte Land skilpade, eller hvor
det store Firkan Lagnanew
ligger og soler sig. ^{Midt i} Midt i
for Malayan ^{den gamle for} et betændigt
Spring til Bæden og stauder og
ser ned; Græsset ved Stien; det
er en Gifftlange outbrent 2
den lang, den er meget smuk
gulgræs, fløidsagtig, med to
sorte Netter er Farven. Malayan
Når den er hvidt Norn, slæbe
den ihjel med en Grene og

III.
Høst i Malayan paa Sæter Rente
19357
Høst i Malayan; oort Jæst terrain; her
var en lille Landsby og et Post
hånd, de kaldte den Bærgatoni.
Der er Fag og Pæge det er alt;
Lange Bord og Stole fore stæn
delo med. En halv aangelik
Mild herfra gaar Elephanten
veligt og yndeligt omkring
i det lorte Træ, hvor de her
kalde Jungle. I den tidligere
Morgen, naar de første Sol
stråler fælde paa de fjære
Bjergtopper, gaa vi ud for
at prøve Jagtlykke for den
dag; vi have to Malayan

med et parat fôr, vi til Elephan- overgroet med stængplanter; Kan-
terne, de smukke, velstrakte Jule- hoide og røde Convolvulus, smukke
og dygtige Jagerer. Til venstre Orchider, gule Mimosaer o.s.v.
for Deres ligger den smukke Moen, som stien skygger sig
Indi omkring af Skovene; forbi, er helt overgroet af hvide
lige for en græsbevokset flade Akander, og Klematis og vilde
med Bûkser og enkelte Træer Vin hænger rîgt og fyldigt fra
i Grupper, som stadig klæber Træerne indover Vædet.
tæller paa sine Hæder næsten Maaske forstjæver man her
niggenstrængelige. De en eller to Crocodiller; deres
gale Træer ere for største Morgauro, eller de lille
delon faldede, som hist og Bonslange snor sig mellem
her ligger de dog op over den Vandplanterne i Ruten af
lave Mundstokke, som bestaa Moen. Junglen bliver tækket
af allehaand Bûkser og Træer, og vi følge nu en lille mæns
samt trægtige store Cactues, at man bugge sig dybt under

Har man først fundet Rødhænderne
er det let med-god Vind at løbe op,
hæsten saa man som det skal være,
op til dem, og undersøgt er det at
være denne Hymne saa man og
de den saa veligt og græne med den
de store Gæder i stadig Reagolier
for at holde Thuerne borte, eller den
med hvalben plukkes en frisk
græs eller græstot. Hold den
bag Gæst eller i Tændingen og
dermed da træffer den rette Haar
sælver den stendrid til Jordens,
medens de andre af Rødder, træm
pote grænserne Thaler, og Rigtig
ind i Thattet hvor man længe
hør den smukke Træs og
græs paa deres Vei.

II
viir sig de næsten stumme længe
Giftover den saa den Rødder,
14. 357
Tore. Træs af det store Træs
væder Træpægen og græder saa
prægtige Kæle, medens den vjeste
ligger af sine glæmmele. Fjæde.
saaen Vægtler flyve op ved
Tødemer af os, og over Høvedet
løber Fjæglehænder, der ganske
ligner vor Gaardhane, rød.
bun med saa Kælfjæde, rød
Ravn og store Spore, eller man
hør Høvedet mædelige Klæg
med Vingernes naar den flyver
op i Thattet. Det er rimeligt
paa den vore. Tæmme Høns

med Stamme, dog har underlig Hattene bry paa Huden de
nok intet Exemplar af den afbrudne Graue og det nedstrakte
naar Europa boende. Inde Græs er ganske friskt og i den
inder den store skuggede Græs af gamle Træer står en Skov
af plettede Dyr naturret i en
ort Indbyr, medens den vilde
Huden ligger grigstende ind i
Manden for at bide sig i Huden
dags heden, og den vilde Røffel
forbrækket fordi jeg knækkede
en Græs færdig frugtende op
af Huden hullet og trængte sig
ind i Huden
nærende ind i Tyfvingerne.
Endelig findes vi frik Spor
af Elephante, gigantiske
Hattene bry paa Huden de
afbrudne Graue og det nedstrakte
Græs er ganske friskt og i den
Skov står nogle enorme
Dyr, der vil ind i den de store
stærkede med Huden af en
Huden. Nu gik det at følge
Huden gennem Huden og liget,
og en Huden god med sig paa
Elephanten, der Jageren vil det
enart liget at se. Huden
derom Jageren ikke er for det,
man kan med Huden stå so
Huden paa Elephanten inden at
Kunne paa Græs paa den
naar man ikke er meget
ind deri.

holde de Pion, hvilket for
hindrede os mere ud som
en gymnastisk Gødie, de
kunne og rejse dem, danks
Panden mod Jorden og i
fort i det Uendelige. De ere
bære redlige Mænd, netop i
deres Mænd og fuld af
smaa Gmædsomheder mdr.
La os skilles fra dem bære
de at vilde kunde skille dem
forle mange Elefant de fange,
hvilket han dog paa sig.
Vi ere nu paa Reisen til Land
stadet her i Landet Nandy og gaa
derpaa til China. Min bedste Ven
til Højskolen og alle gode Venner
fra den Kongelige Broder
J. Schout.

Træffe man ikke det rette V.
Her ligger Elefanten glædelig
med de andre. Selsom den
har 6 a 8 Nysler i Flokken og
det er virkelig sandt og altså at
man aldrig meer paa den
at se, maaske den ligger borte
af Flokken i nogle Dage
man det er rimelig vi at
den skal man gøre den.
Der har den kjædeleg
Beskrivelse af et morsomt dit,
vi forte omkring i 8 Uger.
Naturligvis ices man ikke
Elefanten hver Dag, men gaa

er der nok af andet Vildt;
og i vordte Jald sees man
det intet Vildt er der andre
Ting som altid vil være
en Del af Naturen. Et Sted
gjør vi Hallet; Nærheden
af et Træ, hvor Pierns sinne
omkring et lille Hæt paa
Hæmmen; Mørket ligger
beholdt et stort Hæt paa
den hule Hæmmen og tager
delig frisk Hæmmen ind
til os. Det er net at se
hvor lempeligt og roligt

han behandler Pierns; han
har ikke. nødt, at lade den
store B. litteratur som sin
oversætter Europa, for at
vide at man kun behøver
at omgaa Pierns med
Ro for at indgaa til.
Sine Malayers Talent til at
finde Vildt er meget stort,
de vide altid at vi ere nær
ved Elefanten inden de
kunne see den, om de
lygte eller høre den ved
jeg ikke. De ere Miska:
miskare og omstundt